

Latvijas Republikas Kultūras ministrija
Latvijas Pasākumu rīkotāju un pasākumu producentu padomes sēde
Protokols Nr.5

Sēdes norises laiks, vieta:
2020.gada 6.augusts, plkst.11:00
KM Lielā zāle, platforma Zoom

Sēdē piedalās:

Nauris Puntulis	Kultūras ministrs;
Dace Vilsone	Kultūras ministrijas valsts sekretāre;
Inga Vasiļjeva	Kultūras ministra padomniece sabiedrisko attiecību jautājumos;
Zanda Jaunskunga	Kultūras ministrijas Kultūrpolitikas departamenta Radošo industriju nodaļas vadītāja;
Ģirts Majors	festivāla „Positivus” rīkotājs, koncertaģentūras „PositivusMusic” vadītājs, koncertzāles „Palladium” līdzīpašnieks;
Aigars Dinsbergs	producents;
Juris Millers	pasākumu producers, žurnālists;
Anda Zadovska	sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Mūzikas nams Daile” valdes priekšsēdētāja;
Ieva Irbina	Latvijas Pasākumu noriņu vietu asociācijas vadītāja, kultūrtelpas „Hanzas Perons” vadītāja;
Liena Grīna	Latvijas Izpildītāju un producentu apvienības izpilddirektore, nodibinājuma „Fonds Līdzskaņa” valdes priekšsēdētāja;
Dace Jurka	Latvijas Kultūras darbinieku biedrības valdes priekšsēdētāja;
Diāna Zirniņa	sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Austrumlatvijas koncertzāle” valdes locekle.
Pieaicināti:	
Gatis Silovs	Ekonomikas ministrijas Nozaru politikas departamenta direktora vietnieks;
Aldis Janēvics	kompanijas „NA” pārstāvis;
Agris Galiņš	SIA „3s” komercdirektors;
Lita Kokale	Kultūras ministrijas Sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja.
Nepiedalās:	
Guntars Ķirsis	valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Latvijas Koncerti” valdes loceklis, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Dzintaru koncertzāle” valdes loceklis;
Guntis Ērglis-Lācis	Latvijas Pasākumu producentu asociācijas valdes priekšsēdētājs, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ideju Institūts” valdes loceklis;
Signe Pujāte	Latvijas Nacionālā kultūras centra direktore.

Sēdi vada: Ģirts Majors, padomes priekšsēdētājs.

Sēdi protokolē: Zanda Jaunskunga, Kultūras ministrijas Kultūrpolitikas departamenta Radošo industriju nodaļas vadītāja.

Dace Vilsone iepazīstina ar pēdējām izmaiņām attiecībā uz publisko pasākumu norisi, kur ārtelpās ir plānots atļaut līdz 3000 apmeklētājiem. Šie rādītāji stāstīs spēkā tiklīdz MK

apstiprinās un izziņos šos noteikumus. Attiecīgi tie būs spēkā, ja neradīsies krīzes situācija un nebūs otrā Covid – 19 viļņa draudi. Otrā viļņa klātbūtne Eiropā ir fiksēta un tiek uzskatīta pie 16 saslimšanas gadījumiem uz simts tūkstoš iedzīvotājiem nedēļas laikā.

Starp sēdošiem apmeklētājiem ir jāievēro 1 m distance. Blakus sēdēt bez 1 m distances drīkst divi sveši cilvēki un četri no vienas mājsaimniecības.

Ieva Irbina piebilst, ka 1 metru ir ērti mērīt no krēsla un būtībā tie ir divi krēsli. Ja starp rindām nav metra distance, tad vienu krēslu rinda ir jāizlaiž.

Dace Vilsons turpina, ka iekšējām epidemiologi ir noteikuši visām telpām domāt par 50% kapacitāti un ir noteikti 3m² uz vienu personu. Un šis noteikums ir spēkā, ja ir stāvvietu pasākums vai ir kāda āra teritorija. Ja šajā telpā, kurā pārsniedz 50% ietilpību un 3000 cilvēku skaitu, tad šie cilvēki jāsadala pa 300 grupās un to plūsmai ir jābūt nodalītai. Šādi noteikumi ir radušies, jo līdz šim bijuši precedenti, kur distance netiek ievērota. Šobrīd procesā ir mēģinājums saskaņot ar Veselības ministriju, par 50 % telpas kapacitātes nosacījuma noņemšanu pasākumos ar sēdvietām. Šie jauninājumi stāsies spēkā no 17.augusta.

Ieva Irbina piebilst, ka, šobrīd tiek gatavotas pasākumu norises vadlīnijas, kur var norādīt, ka 1m ir divi krēsli un viena krēslu rinda, kas jāizlaiž starp blakus sēdošajiem. Lai arī viena krēslu rinda vidēji ir 85 cm, vadlīnijās var atrunāt kā distances ievērošanas interpretāciju. Un sniegt šādu saskaņošanai Veselības ministrijā un epidemiologiem. Pastāv iespēja, ka ļaus neizlaist, piemēram, divas rindas starpā brīvas, tikai, lai atbilstu 1 m noteiktajai distancei. Tā ir interpretācija, ko vadlīnijās ir vieglāk iekļaut nekā noteikumus.

Dace Vilsons informē, ka visus jāaicina reģistrēties un lietot mobilo aplikāciju.

Iesāk nākamo sanāksmes tēmu, uzrunājot arī klātesošo Ekonomikas ministrijas pārstāvi Gati Silovu, par nodarbinātības situāciju pasākumu tehniskā nodrošinājuma uzņēmumu personālam un par atbalsta iespējām. Visu pirms, dodot vārdu šīs nozares pārstāvjiem.

Aldis Janēvičs izklāsta sava vēstījuma būtību, norādot, ka nozare vēlas strādāt un pie dotajiem apstākļiem to darbība ir apturēta, kā arī norāda uz nozares novērtējuma un atbalsta trūkumu. Lielākais atbalsts tika saņemts dīkstāves pabalstos. Līdz ar šī atbalsta beigšanos, situācija ir pasliktinājusies. Atzinīgi novērtē VKKF mērķprogrammu “Covid-19 ietekmēto kultūras institūciju ilgtspēja”. Norāda uz ētisku problēmu, kā komercuzņēmumam, startējot VKKF fondā un konkurējot ar citas specifiskas, mākslas organizācijām.

Agris Galinš piebilst, ka neatgriezeniskais process jau ir sācies. Ar augustu tika atlaisti augsti kvalificēti un pieredzes bagāti darbinieki un tiek paredzēts, ka tos vairs nevarēs atgriezt uzņēmumos.

Ieva Irbina atbild, ka visa industrija nespēj strādāt. Uzdod jautājumu, kas ir racionālais nozares drauds? Izskaidro VKKF atbalsta mehānisma būtību, uzsverot, ka fonds ir struktūra un konkurss ir līdzekļu izdales forma, kāda ir iespējama Kultūras ministrijā.

Dace Vilsons piebilst, ka VKKF ir speciāli COVID-19 apstākļiem piešķirtie līdzekļi. Šī nauda jau pašā sākumā bija dizainēta, lai būtu atbalstam.

Dace Vilsons skaidro, ka arī nevalstiskais sektors tik pat ļoti uztraucas un ar tik pat asiem vārdiem vēršas pie Kultūras ministrijas. Uzsver, ka šis atbalsts ir domāts arī tehniskā nodrošinājuma uzņēmumiem. Šī ir vienīgā konkrētā programma, kas tika dizainēta komersantiem, kad beidzas VID dīkstāves pabalsts, lai ir iespējams pretendēt un ir iespējams saņemt uzņēmumu dzīvības noturēšanas apjoma finansējumu. Tas ir šīs programmas mērķis. Un šī iemesla dēļ ir NACE kodi, kas ir attiecināmi uz tehniskajām kompānijām, kas tika speciāli, pateicoties Kultūras ministrijas pūliņiem, ieviesti.

Ģirts Majors nepiekrīt Kultūras ministrijai adresētajiem pārmetumiem. Analizējot procesu, cik daudz ir strādāts un kā ir bijis jācinās par atbalsta mehānismiem, Kultūras ministrija ir nākusi klajā ar ļoti labiem piedāvājumiem. Un saskārušies ar milzīgiem pārbaudījumiem šo atbalsta mehānismu lobēšanā Ekonomikas un Finanšu ministrijās. Norāda, ka pasākumu producēšanas industrija ir pavisam neliela daļa uz kopējā tautsaimniecības fona.

Ieva Irbina stāsta piemēru, ka pagājušajā LPRPP padomes sēdē kopā ar Kultūras ministriju tika runāts par NACE kodu problemātiku. Tika secināts, ka šis jautājums jāatrisina nozares iekšienē, iekšēji novienojoties par atbilstošākajiem kodiem, tad mēs varētu sākt runāt tālāk par šī procesa

sakārtošanu. Toreiz Normundam Eilandam tika uzdots izanalizēt tehniskā nodrošinājuma nozares nepieciešamos NACE kodus. Diemžēl, šobrīd nav informācija sekojusi.

Piebilst, ka Ekonomikas ministrijas atbalsta programmā visnepieciešamākais ir iekļaut NACE 90 kodus. Šobrīd visrāpīgākais kultūras nozarei, ir tikai viens – 90.04. Trūkst 90.02, kas ir Tehniskās kompānijas, trūkst 90.01, kas ir Mākslinieku pamatdarbības un 90.03 Mākslinieciskā jaunrade.

Daca Vilsone vērsas pie Gata Silova aicinot izteikt savu redzējumu šajā problemātikā.

Gatis Silovs komentē, ka šobrīd saņemtas desmitiem vēstules no dažādām nozarēm ar šo pašu NACE kodu problemātiku.

Daca Vilsone jautā vai palīdzētu praktisks darbs no nozares iekšienes un Kultūras ministrijas puses. Tehnisko kompāniju sagrupēšana nozarē, pie atbilstoša koda un ekonomisko rādītāju noteikšana, lai Ekonomikas ministrijai būtu pārredzama ekonomiskā ietekme?

Gatis Silovs piekrīt un piebilst, ka medijos ir izskanējis, ka finansējums šai te programmai ir ļoti ierobežots. Līdz ar to paplašinot kodus var rasties situācija, kur nozares savstarpēji uzsāk cīņu un ir neapmierinātas. Līdz ar to pirmais, ko svarīgi ir saprast ir tehniskā nodrošinājuma kompānijas cipars – cik šādas kompānijas šajā kodā ir. Otrkārt kāda valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu summa bija 2019.g. šo summu reizīnot ar 0,03 tiek aprēķināts nepieciešamais papildus atbalsta apjoms.

Aldis Janēvics piebilst, ka milzīgā problēma – līdzekļu iztrūkums jau šobrīd un nav iespējas gaidīt ilgtermiņā.

Juris Millers piebilst, ka tehniskajā sektorā, kur samazinoties darbiniekiem un pieejamajām tehnoloģijām, palielināsies pakalpojuma cena nākotnē. Piemēram, “Dziesmu un deju svētkus” nodrošina nevis viena kompānija, bet gan kompāniju alianse, kas var kļūt sarežģīti dotajos apstākļos.

Ģirts Majors uzsver, ka vēl aizvien var runāt par pasākumu nozari kā nozari ar vislielāko apgrozījuma kritumu. Tie ir 75% apgrozījuma kritums, kas dabā nozīmē faktiski 100% apgrozījuma kritumu.

Dace Vilsone piebilst, ka Kultūras ministrija nebija informēta par 90.02 iztrūkstošo NACE kodu, ko plānots noziņot Ekonomikas ministrijai un lūgt iespēju šo situāciju izskatīt.

Gatis Silovs stāsta, ka pirmais jautājums, ko šis raisīs būs cik papildus nauda būs nepieciešama? Cik aptuveni liels būs pieteikumu skaits?

Dace Vilsone atbild, ka informācija tiks sagatavota. Piebilst, ka sarunas ar VID jau ir uzsāktas un pastāv iespēja šos kodus nozarē mainīt un sakārtot ilgtermiņā. Šobrīd izsludinātajās programmās, tas nemainīsies.

Dace Vilsone jautā tehniskās nozares pārstāvjiem par plānotā piketa būtību. Vai varat izstāstīt piketa vēstījumu? Ta kā valdība ir darījusi darbu vairākos posmos, izcīnījusi dīkstāves pabalstus. Apskatot VID mājaslapu ir redzams, ka tehniskās nozares pārstāvji arī šo atbalsta mehānismu ir izmantojuši. Arī VKKF programmā šīs nozares pārstāvji iekļaujas. Saredzama problemātika ir Ekonomikas ministrijas atbalsta programmā, ko Kultūras ministrija atzīst un ir gatava pie tās strādāt. Kultūras Ministrija aicina piketa vēstījumu rūpīgi pārdomāt. Cilvēki, kuri diezgan daudz strādāja šajā periodā, var uz šo reaģēt ļoti emocionāli.

Aldis Janēvics skaidro, ka publiski neviens netiek kritizēts. Arī piketa saukļi nav vērsti uz kāda kritizēšanu. Mērķis ir vērst uzmanību uz to, ka nozare vēlas strādāt un justies novērtēta.

Ieva Irbina piebilst, ka organizētajās tikšanās reizēs ar Ekonomikas ministriju, kur piedalījās arī N.Eilands, tika saņemta ļoti skaidra atbilde no Ekonomikas ministrijas, ka nekādi zaudējumi netiks kompensēti, ka nodrošināts tiks tikai iztikas minimums.

Aldis Janēvics skaidro, ka pikets nav konkrēti vērts pret Kultūras ministriju. Pikets ir izvietots abās ielas pusēs, arī pie Latvijas Nacionālā mākslas muzeja. Šī ir vieta, kura ir pietiekami plaša, kurā iecerētās tehnikas kastes var stāvēt netraucēti. Vieta ir daļa no piederības, apzīmējot, ka esam daļa no kultūras.

Ieva Irbina piebilst, ka medijos tas tiks interpretēts un nolasīts kā pikets pret Kultūras ministriju.

Ieva Irbina iezīmē trešo sapulces tēmu par pasākumu plānošanas vadlīniju izstrādi. Izstāsta, ka tika sagatavota pirmā priekšlikumu versija, ko, apstiprinot nozaru pārstāvjiem, pagājušajā nedēļā tika prezentēta Veselības ministrijā un SPKC. Pirmais atzinums – īpašu uzmanību jāpievērš pasākumiem, kas ir četras un sešas stundas gari. Šajos pasākumos abligāti jāspēj nodrošināt dezinfekcijas līdzekļi. Otrs atzinums – īpašu uzmanību jāpievērš pasākumiem, kurus var apmeklēt riska grupas – gados veci vai ar elpceļu saslimstībām sirgstošas personas.

Šobrīd ar veiktajām korekcijām dokuments ir atkārtoti iesniegts Veselības ministrijai un SPKC izvērtēšanai.

No LPRPP padomes tiek izteikti dažādi ieteikumi plānošanas vadlīniju pilnveidošanai, ko I.Irbina aņņemas pakopot, sagaidīt redakcijas no Veselības ministrijas un SPKC, lai sagatavotu dokumenta gala versiju.

Juris Millers: rosina LPRPP padomes darbībā turpmāk regulāri apspriest nozares problemātiku. Rosina, ka LPRPP padomes jēga un misija ir identificēt nozares problēmas un par tām operatīvi diskutēt.

Sēde tiek slēgta plkst.12:30.